

Zámecké listy

váš informační měsíčník
na měsíc

Únor 2008

5. ročník, č. 2

pro potřeby klientů Domova pro seniory Pyšely, Náměstí 1, 251 67 Pyšely

Milí přátelé,

Mám dojem, že čím jsme starší, tím rychleji nám čas ubíhá. Nedávno jsme se chystali na Vánoce a dnes stojíme na prahu února. K tomuto měsíci se vztahuje mnoho pranostik:

Únor bílý – pole sílí

Na Hromnice – polovina píce

Na Hromnice musí skřivan vrznout i kdyby měl zmrznout

Ale jen jedna nám dává naději, že přijde jaro a s ním dlouhé, sluneční dny. Na Hromnice o hodinu více. Dny se začínají pomaloučku, ale jistě prodlužovat. Přesto, že letošní zima začala brzy – první sníh začal padat počátkem listopadu – zdá se, že nebude příliš krutá. To je pro nás radostné, v našem věku je radost i z maličkostí důležitá.

Někdy si člověk myslí, že pokud má peníze, má všechno, že za ně lze koupit cokoli. Mýlí se, většina věcí, které patří k člověku, koupit nelze: lásku, moudrost, zdraví, štěstí, ba dokonce ani upřímný úsměv. A pro úsměv jedna příhoda:

Jeden tatínek chová v náručí své plačící dítě a stále znovu opakuje: “Jen klid, Jiříčku, klid.”

Vedle něj stojí nějaký muž a praví: “Máte skutečnou trpělivost se svým dítětem. Co je vlastně Jiříkovi?”

Tatínek na to: “Nejmenuje se Jiřík, Jiřík jsem já!”

Tento příběh má v sobě i trochu pravdy: jak se chováme ke svému okolí, tak se chová okolí k nám.

A propo, moji milí, mějme pochopení pro druhé a pěstujme radost v sobě.

Radostné čekání na jaro!

Vaše D.

Společenská rubrika

Gratulujeme k narozeninám

Růžena Horáčková

22.2. oslaví 88 let

Jana Čedíková

24.2. oslaví 66 let

Jindřich Ureš

25.2. oslaví 56 let

Gratulujeme k svátku

8.2. *Mílada*

Milada Klinderová

11.2. *Božena*

Božena Gibišová

Božena Němcová

Božena Špilmanová

15.2. *Jiřina*

Jiřina Valentová

Jiřina Vejvodová

Kulturní program

KAVÁRNA

únorová párty nejen pro únorové oslavence se bude konat
dne 7.2. od 13. hodin na 2. patře

HUDEBNÍ POŘAD „od Tábora až k nám“

Dne 12.2. od 13. hodin

MASOPUST

Dne 21.2. od 14. hodin se uskuteční pravidelná masopustní zábava.
Všichni jste srdečně zváni.

Tematické setkání – „Sv. Valentýn“

Dne 28.2. od 13. hodin ve společenské místnosti

Sv. Valentýn

Svátek zamilovaných se slaví každý rok 14. února, v den, kdy má svátek „Valentýn“. V České republice má poměrně mladou tradici. Zamilovaní lidé si tento svátek užívali poprvé až po pádu totalitního režimu, po roce 1989. Ačkoliv mnoho dnešních Čechů dosud považuje svátek svatého Valentýna za americkou komerční legendu, jedná se v tomto případě o omyl. Valentýn je totiž opravdu historicky skutečná doložená postava. Proto je tento svátek stejně významný jako jiné historické momenty. Život svatého Valentýna je opředen mnoha tajemstvími. Z několika mála historických dokumentů lze zjistit, že zemřel v roce 269 (historici se však na roce jeho skonu neshodují a domnívají se, že mohl zemřít v letech 268 až 273), a následně byl prohlášen za svatého. Za svého života působil v kněžském úřadu za vlády císaře Claudia II. Gothica (268 – 270). Koluje o něm celá řada legend. Legenda ze starého Říma vypořádává Valentýna jako velmi ctnostného, počestného a moudrého člověka. O jeho moudrosti se doslechl dokonce i císař a povolal si Valentýna k sobě. Nešetřil chválou a neskrýval obdiv k Valentýnovi, posteskl si také nad okolnostmi, proč se Valentýn nemůže stát přítelem císařovým. Protože Valentýn, ač tak moudrý a vzdělaný, věří těm pověrám (měl na mysli křesťanství). Jenže Valentýn namítl, že císař je tím, kdo věří pověrám. Císař nakázal městskému prefektu Astoriovi, aby na sebevědomého Valentýna dohlížel. A aby byl Valentýn pod důslednou kontrolou, vzal si Astorius Valentýna do domu. Tam se setkal s velmi krásnou, ale nevidomou dcerou prefekta. Astorius požádal Valentýna, aby se modlil za dceřin zrak. Valentýn tak rád učinil, protože v sílu modliteb věřil a dívku si zamiloval. Zázrak se opravdu stal a dívka opět spatřila světlo světa. O zázračném uzdravení si povídal celý Řím. Pohané odmítli věřit v ten zázrak a vtrhli do domu prefekta, Valentýna odvedli a za městem mu oddělili mečem hlavu od těla. Navzdory trpkému osudu se stal sv. Valentýn patronem věrných a čisté, oddané lásky.

MASOPUST

je třídní lidový svátek, který ve své podstatě sice nemá nic společného s liturgií, ale přesto je podřízen běhu církevního kalendáře. Slavil se ve dnech předcházejících Popeleční středě, kterou začíná 40denní půst před Velikonocemi. Protože datum Velikonoc je pohyblivé, byl pohyblivým svátkem i masopust. Přípravou na masopust býval čtvrtek před masopustní nedělí, nazývaný "tučný čtvrtek" či "tučňák". Panovalo přesvědčení, že v tento den má člověk jíst a pít co nejvíce, aby byl celý rok při síle. Hlavní masopustní zábava začínala o "masopustní neděli". Také toho dne byl oběd bohatý, ale netrval příliš dlouho, protože se všichni chystali do hospody k muzice. Někdy se tancovalo přímo na návsi a tanec se často protáhl až do rána. Také masopustní pondělí probíhalo ve znamení zábavy a tance. V mnoha vsích se konal "mužovský bál", kam neměla přístup svobodná chasa; tancovali jen ženatí a vdané. Vyvrcholením masopustu bylo úterý. Toho dne procházely vesnicemi průvody maškar, hrála se masopustní divadelní představení, secvičená obvykle žáky. Obchůzky masek neměly závazná pravidla; záleželo na vtipu a pohotovosti "maškarádů", jaké taškařice budou provádět. Masky byly všude pohoštěny - něčím k zakousnutí a především pálenkou a pivem, které ještě zvyšovaly rozpustilost a veselí. Bývalo však i několik tradičních masek, které se objevovaly každoročně. Mezi ně patřil např. medvěd, někdy vedený na řetězu medvěďákem. Jinou tradiční maskou bývala tzv. klíbná (= šiml, kobyla, koníček), skrývající často dvě osoby. Objevovala se i maska s jezdcem na koni, Žid s pytlíkem nebo rancem na zádech, bába s nůš, kominík se žebříkem, kozel a mnoho dalších. Téměř všude končila masopustní zábava přesně o půlnoci. Tehdy zatroubil ponocný na roh a rychtář či někdo z radních všechny vyzval, aby se v klidu rozešli domů, protože nastala středa a s ní předvelikonoční půst. Někde zakončili o půlnoci muziku "pochováním basy" (symbol toho, že v postu si hudebníci nezahrají), jinde o půlnoci pochovávali Baccha. Lidé věřili, že pokud budou o masopustu tancovat přes půlnoc, objeví se mezi nimi ďábel, často jako cizinec v zeleném kabátě. O masopustních rejích z Čech i Moravy jsou dochovány písemné zprávy již ze 13. století, i když svátek je zřejmě ještě staršího data. Od středověku mravokárci vystupovali proti rozpustilostem, které se o masopustu děly, lidem to však nijak neubíralo na dobré náladě. Kolem 18. století se začaly pořádat zvláštní taneční zábavy, tzv. reduty. Zpočátku byly přístupné jen vyšším vrstvám, později všem zájemcům. První reduta v Praze se konala v roce 1752.

Můj nejmilejší obrázek – příběh od paní Parýzkové

Většinu víkendů i dovolených trávila naše rodina v malém domečku v obci Nedvězí v Praze 10. Byla u něj i větší zahrada, za plotem louka a lesík zvaný „Mejto“, kterým protékal potok. Blízko blízko byla konečná stanice městského autobusu. Naproti přes ulici si postavili vilu Sedloňovi. Měli zde skleník i zastřešený bazén. Pořídili si štěně německého ovčáka. Ajax, jak se štěně jmenovalo, obýval obyčejnou dřevěnou boudu, před ní byl železný kůl, ke kterému bylo štěně přivazováno v noci, ale i ve dne. Pejška pouštěli k večeru na malou chvíli před dům. Měli jsme vrátka přes den otevřená a Ajax si k nám brzy našel cestu. U nás mohl běhat po trávníku, házela jsem mu klacíky, přetahovali jsme se o koště a učila jsem jej aportovat. Ajax rychle rostl a tak jsem mu dávala různé povely a pečovala o jeho srst. Se svolením majitelů zůstal u nás celé dny a také se u nás stravoval. Byl velice smutný, když jsme odjížděli. Několikrát se mu podařilo vyvléci se z obojku a než jsem stačila zavřít vrátka, skočil do autobusu. Z Ajaxe vyrostl krásný pes a naše přátelství trvalo 11. roků.

V zaměstnání jsem od spolupracovníků k „50“ obdržela obrázek hlavy německého ovčáka. Zavěsila jsem si jej nad postel. O Vánocích jsem si ho přivezla sem, do svého nového domova.

KAREL SVOBODA

Karel Svoboda se narodil roku 1938 v Praze. Hudební nadání a první umělecké úspěchy měly zásadní vliv při volbě jeho profesionální dráhy. Opustil studium stomatologie na Karlově univerzitě v Praze a plně se začal věnovat hudbě.

V padesátých a šedesátých letech byl členem české populární rockové skupiny Mefisto. Nevěnoval se pouze hře na klavír, ale s úspěchem komponoval své první skladby. Karel Svoboda byl členem uměleckého souboru experimentální divadelní scény Laterna Magika a divadla Rokoko, kde poprvé uvedl svoji scénickou hudbu.

Z pera Karla Svobody pocházejí největší hity Karla Gotta a jeho skladby se objevují v repertoáru všech předních českých zpěváků. Písně Lady Carneval, Kdepak, ty ptáčku, hnízdo máš, Stín katedrál, Hej, hej baby, Yveta, Čau lásko, Jsi můj pán a další slavné hity se hrály a dodnes hrají po celé Evropě. Jeho skladby získaly ceny na nejznámějších hudebních festivalech - v Tokiu, Rio de Janeiru či v Cannes.

Jméno Karla Svobody není svázáno pouze s písňovou tvorbou, ale také s velmi úspěšnými televizními produkcemi a hudbou k celovečerním filmům, ať již domácí nebo zahraniční produkce.

Osobitá melodičnost Svobodovy hudební tvorby posílila romantiku českých filmových pohádek - Sůl nad zlato, Jak se budí princezny, Z pekla štěstí a Tři oříšky pro Popelku.

Bohužel posledním hudebním dílem Karla Svobody je původní český muzikál Golem, který měl premiéru 23.11.2006 v novém pražském divadle Hybernia.